

اخلاص پولس به خدمت

¹² زیرا که فخر ما این است: یعنی شهادت ضمیر ما که به قدوسیّت و اخلاص خدایی، نه به حکمت جسمانی، بلکه به فیض الهی در جهان رفتار نمودیم و خصوصاً نسبت به شما. ¹³ زیرا چیزی به شما نمی‌نویسیم مگر آنچه می‌خوانید و به آن اعتراف می‌کنید و امیدوارم که تا به آخر اعتراف هم خواهید کرد. ¹⁴ چنانکه به ما فی الجمله اعتراف کردید که محلّ فخر شما هستیم، چنانکه شما نیز ما را می‌باشید در روز عیسی خداوند. ¹⁵ و بدین اعتماد قبل از این خواستم به نزد شما آیم تا نعمتی دیگر بیابید، ¹⁶ و از راه شما به مکادونیه بروم و باز از مکادونیه نزد شما بیایم و شما مرا به سوی یهودیه مشایعت کنید. ¹⁷ پس چون این را خواستم، آیا سهلانگاری کردم یا عزیمت من عزیمت بشری باشد تا آنکه به نزد من بلی بلی و نی نی باشد. ¹⁸ لیکن خدا امین است که سخن ما با شما بلی و نی نیست. ¹⁹ زیرا که پسر خدا، عیسی مسیح، که ما، یعنی من و سیلوّس و تیموتاؤس، در میان شما به وی موعظه کردیم، بلی و نی نشد، بلکه در او بلی شده است. ²⁰ زیرا چندان که وعده‌های خدا است، همه در او بلی و از این جهت در او امین است تا خدا از ما تمجید یابد. ²¹ اما او که ما را با شما در مسیح استوار می‌گرداند و ما را مسح نموده است، خداست. ²² که او نیز ما را مُهر نموده و بیعانه روح را در دل‌های ما عطا کرده است. ²³ لیکن من خدا را بر جان خود شاهد می‌خوانم که برای شفقت بر شما تا بحال به قرّئس نیامدم، ²⁴ نه آنکه بر ایمان شما حکم کرده باشیم بلکه شادی شما را مددکار هستیم زیرا که به ایمان قایم هستید.

رسول پولس و تیموتاؤس

¹ پولس، به اراده خدا رسول عیسی مسیح، و تیموتاؤس برادر، به کلیسای خدا که در قرّئس می‌باشد با همه مقدّسینی که در تمام آخائیه هستند، ² فیض و سلامتی از پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند به شما باد.

دعای شکرگزاری

³ متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که پدر رحمتها و خدای جمیع تسلیّات است، ⁴ که ما را در هر تنگی ما تسلی می‌دهد تا ما بتوانیم دیگران را در هر مصیبتی که باشد تسلی نمایم، به آن تسلی که خود از خدا یافته‌ایم. ⁵ زیرا به اندازه‌ای که دردهای مسیح در ما زیاده شود، به همین قِسْم تسلی ما نیز به وسیله مسیح می‌افزاید. ⁶ اما خواه زحمت کشیم، این است برای تسلی و نجات شما، و خواه تسلی پذیریم این هم بجهت تسلی و نجات شما است که میسر می‌شود از صبر داشتن در همین دردهایی که ما هم می‌بینیم. ⁷ و امید ما برای شما استوار می‌شود زیرا می‌دانیم که چنانکه شما شریک دردها هستید، همچنین شریک تسلی نیز خواهید بود. ⁸ زیرا ای برادران نمی‌خواهیم شما بی‌خبر باشید از تنگی‌ای که در آسیا به ما عارض گردید که بی‌نهایت و فوق از طاقت بار کشیدیم، به حدّی که از جان هم مأیوس شدیم. ⁹ لکن در خود فتوای موت داشتیم تا بر خود توکل نکنیم، بلکه بر خدا که مردگان را برمی‌خیزاند، ¹⁰ که ما را از چنین موت رهانید و می‌رهند و به او امیدواریم که بعد از این هم خواهد رهانید. ¹¹ و شما نیز به دعا در حق ما اعانت می‌کنید تا آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری به ما رسید، شکرگزاری هم بجهت ما از بسیاری بجا آورده شود.